

[Wilhelm]

i 1973 afsluttede ombudsmanden sagen med en redegørelse, der indeholder en påtale over for skattemyndighederne for at trække undersøgelserne i langdrag.

Alt tyder på, at skattemyndighederne lod hånt om ombudsmandens påtale, og at der reelt ikke skete noget i de følgende år. I den periode, hvor VS ikke var repræsenteret i folketinget, skete det flere gange, at talsmænd for multinationale selskaber offentligt udtalte, at selskaberne selv bestemte, hvor meget de ville betale i skat her i landet, uden at nogen reagerede på disse udtalelser.

I marts 1977 kunne pressen offentliggøre et internt brev fra Gulfkongcernen, hvoraf det fremgik, at Gulf selv bestemmer, om selskabet overhovedet vil betale skat i Danmark. Samtidig kom det frem, at Gulf havde nulskat i rekordårene 1974 og 1975. På denne baggrund rejste vi igen spørgsmålet over for ministeren, som svarede, at statsskattedirektoratet stadig undersøgte mulighederne for at anvende § 12. Man var med andre ord stadig i gang med en undersøgelse, som var påbegyndt mindst 6 år tidligere, og som ombudsmanden allerede for 4 år siden mente var gået for langsomt. Da jeg rykkede for en afslutning, svarede ministeren, at han forventede undersøgelsen færdig om et par måneder.

Efter 3 måneder rykkede jeg igen. I mellemtiden var det blevet kendt, at tidligere finansminister Grünbaum allerede i 1973 havde beordret § 12 anvendt efter dens ordlyd, dvs. som krævet af VS, men at embedsmændene åbenbart aldrig havde fulgt disse direktiver. Af ministerens svar den 6. juli 1977 fremgår det, at statsskattedirektoratets undersøgelse endelig er afsluttet, og at man er nået frem til præcis de regler, som VS helt tilbage til 1969 har påpeget måtte være gældende, og som hr. Grünbaum i 1973 beordrede anvendt. Samtidig siger ministeren, at dette resultat nu er forelagt kammeradvokaten til udtalelse.

Siden har vi intet hørt. Men for at der ikke skal gå yderligere 8 år for at få fastslået, at multinationale selskaber skal sættes i skat efter loven, vil jeg med dette spørgsmål give ministeren lejlighed til at gøre status.

Besvarelse (12/1 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Kammeradvokatens udtalelse i sagen forelå ved skrivelse af 30. september 1977. På grundlag af det i udtalelsen anførte har sagen på ny været overvejet i statsskattedirektoratet, og en derefter fremkommet skrivelse af 7. december 1977 fra direktoratet har ligeledes været forelagt kammeradvokaten, hvis udtalelse herover er afgivet ved skrivelse af 6. januar 1978.

Undersøgelsen er herefter tilendebragt. Der er fastlagt retningslinier for udøvelsen af skønnet efter selskabsskattelovens § 12, og disse retningslinier vil nu blive lagt til grund for ansættelsen af de pågældende selskabers skattepligtige indkomst.

Til statsministeren (28/12 77) af:

Camre (S):

»Vil statsministeren tage initiativ til, at der gennem en række ministerier iværksættes særlige bestræbelser for at nedbringe Danmarks ekstraordinært høje børneulykkeshyp-pighed i trafikken?«

(Spm. nr. 279).

Besvarelse (10/1 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

I anledning af hr. Camres spørgsmål har jeg forhørt mig i de implicerede ministerier, og efter det oplyste er der allerede iværksat en lang række foranstaltninger for at forbedre børns sikkerhed i trafikken.

For det første kan nævnes færdselsloven af 1976. Formålet med loven har bl. a. været at udbygge beskyttelsen af de svage trafikanter, herunder børnene. I loven fastslås det således, at man har en særlig pligt til at vise hensyn over for børn og skolepatruljer, og at politi og vejmyndigheder har pligt til efter samråd med skolerne at træffe foranstaltninger til at beskytte børnene mod farerne fra den kørende færdsel på deres vej til og fra skole.

Hvad vejnettet angår, gælder det generelt, at myndighederne er opmærksomme på de punkter af vejene, hvor antallet af ulykker er særlig stort. Her kommer bl. a. spørgsmålet om børns skolevej ind i billedet.

I begyndelsen af 1977 offentliggjorde WHO en undersøgelse, der bl. a. viste, at børns trafikrisiko i Danmark var væsentligt større end i Sverige. Undersøgelsen vedrører